

Sto tisíc piesní Milarepu
Obrátenie
umierajúceho bonistu
Úcta všetkým Guruom
Jedného skorého rána
v ôsmy deň
lunárneho mesiaca,
keď Jetsun Milarepa
meditoval
v Drajadorje Tson
a zachovával ticho,
niekoľko Dakín
(tantrické božstvá)
odetých ako pozemské dámy
prišlo k nemu
a prorokovali:
Ó, tichý jogín
s veľkou silou vôle,
ktorý praktikuje prostotu,
osamelý lev uprostred
všetkého tohto snehu,
ktorý vidí, jediný, Samsáru
(cyklus znovuzrodenia),
v Nirváne
(najvyšší raj),
počúvaj nás –
štyri Dakini sestry,
ktoré prišli prorokovať.
Keď oznámili toto
posolstvo Jetsunovi,
Dakini (tantrické božstvá)
zmizli.
Podľa toho, nasledujúci deň
Milarepa
putoval na východ.
Na ceste stretol pastiera.
Keď ho pastier uvidel
kráčať nad zemou –
jeho nohy sa nikdy
nedotkli zeme
– vyvstala v ňom
neotrasiteľná viera
v Milarepu.
Ponúkol Jetsunovi
svoje vlastné jedlo
a požiadal o učenie Dharmy.
Nato Milarepa kázal
o Zákone Karmy (odplaty),
o chybách Samsáry

(cyklu znovuzrodenia);
o ťažkostiach
dosiahnutia priaznivého
ľudského zrodenia, tela
a prostredia; a nakoniec
o nepredvídateľnosti
a nevyhnutnosti smrti.
Presvedčený týmto učením,
pastier povedal:
„Drahý Láma,
tvoje kázanie je
pripomienkou
veľkého utrpenia Samsáry
(cyklu znovuzrodenia).
Keď o tom premýšľam,
nemám viac túžbu
po žiadnom zisku či strate,
šťastí či trápení
v tomto živote.
Utrpenie, ktoré si spomenul,
ma vyčerpáva tak veľmi,
že cítim, že to už viac
nedokážem zničiť.
Daj mi prosím
nejaké poučenie,
ktoré mi pomôže.“
„Veľmi dobre,“ povedal
Milarepa, „budem ťa učiť.“
Pastier sa mu potom zdôveril:
„Ja – iba ja sám –
poznám tajnú jaskyňu
zvanú Mamo Tson.
Poďme prosím tam.“
Keď dorazili do jaskyne,
pastier ponúkol jedlo
a obslúžil Jetsuna
a potom požiadal o učenie,
ktoré ho vyslobodí
z utrpenia Samsáry.
Milarepa ho potom naučil,
ako meditovať.
Nie dlho nato
sa pastier zdôveril:
„Keď sa koncentrujem,
cítim sa veľmi pokojný
a vtedy neexistuje
žiadne utrpenie.
Keď ale moja myseľ
začína blúdiť,

obrázky trápení v Samsáre
(cyklus znovuzrodenia)
sa objavujú predomnou;
Sotva dokážem zničiť
ten úzkostný zážitok,
keď ich vidím.
S tvojím veľkým súcitom,
prived ma prosím do stavu
večného šťastia.“
Milarepa odvetil: „Ak chceš
byť vždy šťastný,
musíš sa navždy
vyhnúť hriешným činom
a nasledovať môj príklad
praktikovaním všetkých
cností.“ Pastier odvetil:
„Som ochotný tak urobiť,
kvôli dosiahnutiu vyúteného
trvalého šťastia.
Rád by som sa stal
tvojím služobníkom.
Zober ma prosím so sebou.“
Milarepa rozpoznal,
že tento pastier
bol predurčeným žiakom,
preto ho prijal
a dal mu Zasvätenie
a hlavné poučenia.
Neskôr bol ten pastier známy
ako Tsiwo Repa,
najvynikajúcejší študent
medzi „študentmi
s uvedením.“
Ráno toho dňa,
kedy Jetsun
stretol Tsiwo Repa,
mu Dakini (tantrické božstvá)
povedali:
„Existuje miesto
zvané Lapu;
mal by si tam ísť.“
A tak Milarepa
išiel do Lapu, kde žil
veľmi bohatý starý muž,
zbožný nasledovník Bon,
ktorý mal veľa synov.
Nedávno ochorel
na veľmi vážnu chorobu.
V deň Milarepovej návštevy

jeden zo synov toho muža
sa práve vrátil domov
od proroka,
ktorý povedal,
že liekom je
zabiť sto jakov,
sto kôz,
sto oviec
a s ich mäsom
usporiadať veľkú slávnosť
a obeť
pre bonistických mníchov.
Nasledujúc tieto inštrukcie
synovia bohatého muža
zariadili všetko potrebné
na slávnosť
a práve sa chystali
zabiť zvieratá,
keď došiel Jetsun.
Milarepa,
keď vošiel do Lapu,
stretol dievča,
ktoré išlo po vodu
a požiadal ju o almužnu.
Ona ho informovala
o veľkej bonistickej
slávnosti, ktorá sa chystala
za chorého starého muža,
a povedala, že si je istá,
že dostane almužny,
ak tam pôjde.
Milarepa došiel
do domu boháča
a uvidel, ako do neho
vstupujú všemožní ľudia.
Zdalo sa,
že ktokoľvek mohol vstúpiť,
aj psy.
Predsa však, hostitelia
povedali: „Drahý Láma,
naš otec je veľmi chorý.
Prosím, nechaj nás.“
Milarepa odpovedal:
„Chcem len
niečo na jedenie.
Dajte mi prosím jedlo.“
Synovia mu teda pripravili
trochu jedla
a chystali sa ho

poslať preč,
keď sa príbuzní a lekári
chorého muža
začali zhromažďovať,
aby pozorovali jeho chorobu.
Milarepa k nim podišiel
a požiadal o charitu.
Keď bohatý muž
zazrel Milarepovu tvár,
povstala v ňom veľká viera
a z nejakého dôvodu
nastala zmena v jeho mysli.
Uchopil
Milarepovu róbu
a zaprisahal ho, slovami:
„Drahý Láma,
budem žiť
už len dnes alebo zajtra.
Pozri sa na mňa
so svojim súcitom!“
Takto prosil,
zatiaľ čo slzy stekali
po jeho tvári.
Milarepa povedal:
„Je dobré znamenie,
že máš vo mňa takú vieru.
Ak vyliečim tvoju nemoc,
vzdáš sa sveta a budeš
praktikovať Dharmu
(pravé učenie)?“
Bohatý muž odvetil:
„Ak budem zbavený
tejto choroby,
urobím všetko, čo povieš.
Nielen že budem praktikovať
Dharmu (pravé učenie),
ale tiež donútim
svojich synov,
aby sa stali budhistami.“
Jetsun si pomyslel:
„Dakini (tantrické božstvá)
prorokovali,
že by som mal premeniť
istých zlých
a pôžitkárskejších ľudí
a tým uskutočniť
dobrotivé skutky
a dať všetkým požehnanie.
Toto musí byť

tá príležitosť,
ktorú mysleli, zachovám sa
teda podľa toho.“
Potom povedal
bohatému mužovi:
„Môžeš zabiť
všetky jaky a kozy,
ktoré len chceš, ale to
nevylieči tvoju chorobu.
V skutočnosti to iba
zhorší tvoju situáciu.
Radšej by si mal
všetok ten dobytok oslobodiť.
Na druhej strane
poznám metódu,
ktorá ťa určite vylieči;
ale najskôr –
aké náboženstvo vyznávaš?“
Chorý muž odvetil:
„Hoci nepochybujem
o budhizme,
vždy som miloval a vkladal
svoju vieru do bonizmu.“
„V takom prípade,“
povedal Milarepa,
„by si mal teraz rozpustiť
všetkých týchto bonistických
mníchov a lekárov.
Ja pre teba vykonám
„bonistický“ obrad,
ktorý ti určite pomôže
znovu sa zotaviť.“
Nato najstarší syn
bohatého muža dodal:
„Navrhujem,
aby bonistickí mnísi
a tento Láma urobili
svoje obrady spoločne.
Nemožno to urobiť?“
„Tvoj návrh je inteligentný,“
odvetil Jetsun,
„je tu ale už príliš veľa
lekárov a priveľa
hókus-pókusov.
To nepomôže.
Bolo by lepšie
všetkých ich rozpustiť.“
Chorý muž
mu dal za pravdu, dodajúc:

„Mali by sme urobiť to,
čo hovorí Láma.“
Preto boli
vykonávatelia rituálov
aj lekári prepustení.
Keď to zistili ľudia,
začali šomrať:
„Nie sú vykonávatelia
obradov a lekári schopní?
Tento cudzí jogín zaiste
nedokáže určiť diagnózu
ani pomôcť.
Chorý muž pravdepodobne
čoskoro zomrie.“
Keď vyslovili také slová,
všetci začali mať
viac obáv a strachu.
Chorý muž sa spýtal
Milarepu:
„Aké zviera by sme teda
mali zabiť ako obeť?“
Jetsun povedal:
„Pri vykonaní môjho obradu
nie je potrebná žiadna obeť.
Mám svoju vlastnú
bonistickú modlitbu.
Počúvajte pozorne!“
Potom Milarepa
zaspieval bonistickú melódiu,
bonistickým spôsobom,
a zaspieval chorému mužovi.
„Podobenstvo
o dvadsiatich dvoch
členoch rodiny“:
Sou, yon yon, yon, yon,
yon yon ngo...
Na počiatku času
povstalo zjavenie.
V tom okamihu, ako prvý
zo všetkých udalostí,
objavili sa vonkajšie
predmety, ako niečo
s vlastnosťami.
Spájanie prvkov,
zoskupovanie,
vytvorilo veľké mesto,
Tri ríše Samsáry
(cyklus znovuzrodenia).
Vnútorňá myseľ,

ktorá rozlišuje,
bola zahrnutá
ako jedna z vlastností;
V osvetľujúco-prázdnom
uvedomení
vzniklo
veľké množstvo myšlienok
a vnemov.
Toto je zdroj
všetkej Karmy (odplaty)
a Klesas
(zdrojov utrpenia)!
Všetky obydlia
v tomto zúfalom svete
sú iluzórne,
pretože sú postavené
na formách preludu.
Kvôli lipnutiu
na obraze boha a otca,
človek utvára svoju
aktívnu myseľ ako ego.
Kvôli lipnutiu
na obraze matky a bohyne,
myseľ človeka nasleduje
obrovské množstvo vecí.
Keď sa matka a otec
zjednotili,
narodilo sa
dvanásť Nidana synov
(dvanásť všeobecných
postupných stupňov,
ktoré charakterizujú
samsárické zmeny)
a osem dcér vedomia.
Týchto bratov a sestier,
s ich rodičmi
bolo spolu 22.
Zo vzniku tejto rodiny
vyvstalo 84 000 Klesas
(zdrojov utrpenia)
a 360 rozptýlení.
Takto vzniklo
80 000 ziel
a prekážok
a 404 vnútorných skupín.
Toto je prvá kapitola
mojej piesne,
kapitola o členoch rodiny.
Všetkých 22 členov rodiny

je postihnutých chorobou.
Sú zahalení v chorobe
slepej mysle
a trpia nespočetnými
súženiami.
Horúčka zapaluje
horné časti ich tela,
večne v nich planie
oheň hnevu,
zatiaľ čo zmätení ako jaky
hlboko stonajú.
Prechladnutie postihuje
nižšie časti ich tela
a víriace nádrže žiadostivosti
ich vedú do smilstva.
Skran-slepota postihuje
strednú časť ich tela;
Vodnatosť lipnutia na egu
im spôsobuje opuchy.
Sú sužovaní
chorobou sub-prány,
a dusení
napuchnutou pýchou;
S chorým srdcom
osočujú ostatných, zatiaľ čo
chvália sami seba.
Robia si svoju posteľ
medzi piatimi
jedovatými túžbami.
Podriadujú svoje mysle
nezmyslu
„tohto“ a „tamtoho“
strácajú všetku chuť
byť cnostnými.
Kvôli vodám hriechu
žíznia
a vracajú liek cnosti.
Do desiatich smerov
plávajú sliny
bezcných rečí;
robia si
osem svetských nárokov
na odevy,
príbuzní desiatich ziel
obklopujú ich posteľ.
Mysle zamračené,
túlajú sa v ríšach
rozptýlenia, túžob
po jedle a bohatstve.

Temnota a beznádej
sú tými chorobami.
Toto je druhá kapitola
mojej piesne,
kapitola popisujúca choroby.
Aký je liek
na takéto choroby?
„Bon“ pomôže
a veštenie tiež.
Preto ja, Jogín,
ti budem veštiť.
Posol, pominuteľnosť
všetkých životov,
bol poslaný, aby požiadal
o veštenie. Bol zavolaný
odborník na veštenie
a poskytnutá poduška
neotrasiteľnej viery.
Bol namiešaný
nápoj dôvery
a bola pripravená kopa
jačmeňa pre veštenie
v uctievaní Dharmy
(pravého učenia).
Otázka,
pátranie po skutočnom
učení Dharmy
(pravého učenia),
bolo predložené veštcovi.
Prorok,
zručný Guru,
zostavil horoskop
štyroch elementov.
Spočítal
okruhy rokov,
dvanásť Nidán
a tiež čísla
ôsmych trigramov –
vedomia.
Diagramy
deviatich prostriedkov
boli nakreslené.
Predpoveď dobrého
a zlého bola takto hotová.